

Nr 1093

Av fru Nilsson m. fl., angående stödet till trädgårdsnäringen.

(Lika lydande med motion nr 940 i Första kammaren)

Den svenska trädgårdsodlingen har utvecklats till en näringsgren av väsentlig ekonomisk betydelse. Detta är värt att notera, när vi i dag har besvär med valutareserven och underskottet i handelsbalansen.

Åtgärder av olika slag för att förbättra förhållandena inom denna näring har vidtagits av statsmakterna. Exempel härpå är rationaliseringsstöd, konsulentverksamhet, yrkesutbildning, forskning, försöksverksamhet och upplysningsverksamhet. Trädgårdsodlarna har svarat härpå genom att skapa effektivare produktionsenheter. Dessa faktorer tillsammans gör att den svenska odlingen hävdar sig väl i jämförelse med övrig rationell trädgårdsodling i Europa.

Vi kan också glädja oss åt att konsumtionen av trädgårdsprodukter stiger oavbrutet. Det vore önskvärt om denna stigande konsumtion kunde tillgodoses genom en ökning av produktionen inom landet. Eftersom förhållandena skärpts för trädgårdsföretagen liksom för andra företag får vi emellertid bevittna att en allt större del av konsumtionsökningen när det gäller trädgårdsprodukter faller på importerade varor. Man måste alltså vidta ytterligare åtgärder, om man, för att tillfredsställa kraven på en ökad konsumtion, vill att den svenska trädgårdsodlingen skall leva kvar och utvecklas.

Det är allmänt erkänt att de svenska trädgårdsprodukterna är av högsta kvalitet och begärliga för konsumenterna. I denna situation vore det enligt vår mening väl värt att satsa på att ge den svenska odlingen bättre förutsättningar att leva vidare och utvecklas.

Villkoren för att erhålla förvärvs- och rationaliseringslån är för närvarande alltför snäva, och i förhållande till jordbruket synes även amorteringsbestämmelserna vara alltför hårda. Det är angeläget att dessa villkor förbättras och att möjligheterna till nyetableringslån undersökes. Det skulle vara utomordentligt värdefullt för nyrekryteringen till näringen. Det är många unga människor, som är intresserade av trädgårdsodlaryrket och gärna skulle vilja ägna sig åt trädgårdsodling i ett eget företag. Vad som i dag i stor utsträckning avskräcker dem är de mycket höga kostnaderna för att uppföra en ny, effektiv växthusanläggning. Vill man i dag skaffa sig en sådan anläggning är man hänvisad till att köpa en gammal växthus-

anläggning och den vägen utnyttja de lånemöjligheter som står till buds.

Företag, som har en blandad produktion av jordbruks- och trädgårdsprodukter, kan i dag inte utnyttja de lånemöjligheter som finns, om inte 50 procent av produktionen tillhör trädgårdssektorn. Detta är också en tvivelaktig och stelbent bestämmelse, som det från näringens synpunkt skulle vara värdefullt att få översedd och ändrad.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om

1) utredning och förslag angående förbättrade och utvidgade möjligheter att erhålla förvärvs- och rationaliseringslån inom trädgårdsnäringen,

2) utredning och förslag angående möjligheter till nyetableringslån för trädgårdsodlare.

Stockholm den 28 januari 1970

Anna-Lisa Nilsson (cp)

Lennart Mattsson (cp)

Stig Josefson (cp)

i Arrie

Claes Elmstedt (cp)

Einar Larsson (cp)

i Borrby